

De vrijdag vraag

Verhaal van de Maand juli 2006

's Vrijdags is het de taak van Nasreddin Hodja te spreken in de moskee. Meestal vindt hij dat heerlijk om te doen. Hodja heeft de gelovigen van Akshahir ook zoveel te vertellen. Als hij al die opgeheven gezichten ziet, klaar om zijn wijze woorden, geïnspireerd door de koran en gebaseerd op zijn brede ervaring met het dorpsleven hier te ontvangen, dan berst zijn hart bijna van vreugde. Op sommige vrijdagen ontdekt Hodja dat hij echter niets te zeggen heeft.

Het is op zo'n vrijdag, dat Hodja het dorpsplein oversteekt, de moskee betreedt, zich een weg baant door de verwachtingsvolle menigte en het spreekgestoelte beklimt. Zijn blik glijdt voor een wanhopig moment langs de muren met hun schitterende mozaïeken, over de kleden op de vloer beneden en eindigt bij de opgeheven gezichten beneden. Dan weet hij zeker, dat hij niets weet te zeggen. Geen vonk van inspiratie vult zijn hart. Zijn geest is leeg. Toch moet hij spreken:

"O inwoners van Akshahir! Ware gelovigen! Vertel mij, wat is het dat ik ga u verkondigen, waarvan u weet dat ik het u ga verkondigen."

Enigszins verward door deze vraag, antwoorden de gelovigen, dat ze met geen mogelijkheid kunnen weten, wat

training & voorstelling

Keridwen

Hodja in al zijn wijsheid van plan is hen te verkondigen. Hierop verlaat Hodja de moskee, duidelijk hoorbaar mompelend, dat het zinloos is te spreken over zaken die zowel luisteraars als spreker onbekend zijn.

De vrijdag erop heeft een groter aantal gelovigen zich in de moskee verzameld, dan de week tevoren. Opnieuw stelt Hodja zijn vraag. Dit keer heeft de menigte zich voorbereid, en luid en duidelijk roepen zij Hodja toe:

"Ja zeker, wij weten wat u ons gaat verkondigen."

Hierop verlaat Hodja opnieuw zonder te preken de moskee, terwijl de gelovigen hem duidelijk horen zeggen, dat het verspilling van tijd en energie is dingen te verkondigen, die iedereen al weet.

De vrijdag daarop is de moskee afgeladen vol met nieuwsgierige gelovigen. Dit keer hebben ze zich terdege voorbereid. Zodra Hodja voor de derde achtereenvolgende week zijn inmiddels beroemde vraag stelt, bekent de helft der gelovigen luidkeels dat zij geen flauw idee heeft wat Hodja zal verkondigen. Hierop verheft de andere helft zijn stem en roept dat zij daarentegen precies weet wat Hodja zal verkondigen.

Hierop knikt Hodja bedachtzaam en verklaart vanaf het spreekgestoelte, dat hij nu eindelijk weet hoe hij de inwoners van Akshahir kan helpen:

"De helft die weet wat ik zal gaan zeggen, wordt vriendelijk doch dringend verzocht de andere helft van de inhoud op de hoogte te brengen. Hiervoor zal ik u mijn zegen geven."

*- vrij naar een verhaal van Nasreddin Hodja
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*